

$\frac{1}{2}$ Million Kr. ved Forhøjelse af Formueskatten i Stedet for ved Ejendomsskyld. At udskrive over $8\frac{1}{4}$ Million Kr. paa Formue og Indkomst er allerede langt mere, end Mindretallet finder forsvarligt i det Øjemed at erstatte en stor Del af de nuværende Ejendomsskatter; men ved Flertallets Forslag vil denne Udskrivning endog blive henimod 9 Millioner Kr.

Naar Flertallet i sin Beregning af det finansielle Resultat af dets Forslag opfører — som det hedder — „*Tab ved Tiendeaflysningen 1,650,000 Kr.*“, bemærker Mindretallet endelig, at det finder det aldeles uberettiget ved Behandlingen af disse Skatte love, at tage Hensyn til en Foranstaltning, der ligger ganske uden for dem. Man kunde med lige saa megen — o: liden — Føje opregne enhver anden Udgift, som vil følge af Regeringsforslag, som ere fremsatte i denne Samling. Mindretallet vil ikke kunne være med til at udskrive almindelig direkte Skat i det Øjemed at give Bidrag til Aflysning af Tienden.

Hvad de stillede *Ændringsforslag* angaar, bemærker Mindretallet, at de af disse, som ere stillede af hele Udvalget, med en enkelt Undtagelse skyldes Mindretallet, men da de ere omtalte i Flertallets Betænkning, skal Mindretallet indskrænke sig til at omtalte dem, der staa for dets egen Regning, og som behøve nærmere Forklaring.

I. Indkomst- og Formueskat.

De af et *Mindretal* (Estrup) under Nr. 1 a. og 17 a. til §§ 1 og 8 i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat stillede *Ændringsforslag* ere, i Modsætning til Lovforslaget og *Ændringsforslaget* Nr. 3, i væsentlig Overensstemmelse saavel med de tidligere af Landstinget fastholdte Hovedbestemmelser angaaende Formen for en Indkomstskat som med det Udbytte af en samlet Indkomst- og Formueskat, der var paaregnet i det senest (i 1891) af Landstinget ved-

tagne Lovforslag til Dækning af Halvdelen af de bortfaldende gamle Grundskatter.

Kun dette Beløb kan med Rette fordres dækket ved ny varige Skatter, medens Bestemmelser om yderligere Paa-læg paa de ny Skattegrundlag — Indkomst, Formue og Ejendomsskyld — først bør tages efter nøje Overvejelse af, hvilken samlet Indtægtsforøgelse Statshusholdningen kræver og i Forbindelse med Forøgelse ogsaa af andre Skatter.

Under Nr. 3 foreslaar *Mindretallet* (Estrup og la Cour dog kun subsidiært) en anden Skala for Indkomstskatten, end den i Lovforslaget anførte. Til Forklaring deraf henvises til den i vedføjede Bilag A. trykte Skrivelse fra Skattedirektøren i Kjøbenhavn til afdøde Konferensraad Borup. I Henhold til de deri anførte Beregninger vil *Indkomstskatten* efter denne Rateskala indbringe 3,674,000 Kr., medens *Formueskatten* ligesom i Regeringsforslaget

anslaas til 2,500,000 —,

saa at Skatten i det hele

anslaas til 6,174,000 Kr.

Nr. 4 er foranlediget ved, at der ikke ses nogen Grund til at fritage *Statens Embedsmænd i Udlandet* for at betale Indkomstskat til den danske Stat.

I Stedet for den i § 4 foretagne Opregning af en Del Indkomstkilder, der dels er overflødig dels ufuldstændig, foreslaar Mindretallet under Nr. 7 en kortfattet og formentlig udtømmende Regel om, at Indkomstskat skal svares af al Aarsindtægt i Penge eller Genstande og Ydelser af Pengeværdi.

Bestemmelsen i § 7 om, at den med Manden samlevende Hustru henregnes til Husstanden, selv om hun har Særformue, naar Manden dog er raadig over Indkomsten af denne, *men ikke ellers*, vil i mange Tilfælde medføre uheldige Resultater. Dersom Hustruen er raadig over sin Indkomst, vil Skatten nemlig derefter blive ansat særskilt for hver af Ægtefællerne. Derved vil en lavere Skatteprocent blive benyttet, end om Indkomsten blev beskattet